

Minister for børn, ligestilling, integration og sociale forhold samt Handicapkoordinerende minister

Manu Sareen

Sendt via e-mail til: min@sm.dk

Den 22. maj 2014

D.nr. 1611-101

Sagsbeh. Thomas Gruber

Landsforeningen LEV
Blekinge Boulevard 2
2630 Taastrup
Tlf. 3635 9696
lev@lev.dk
www.lev.dk

Vedr.: Misvisende talmateriale mv. i diskussionen om de nye institutioner til mennesker med handicap

Kære Manu Sareen

Jeg bad i mit brev fra den 3. januar i år Folketingets handicapordførere om at tage den omsiggribende tendens til, at der igen bygges store institutionsagtige boliger til mennesker med udviklingshæmning op til kritisk handicappolitisk overvejelse. Baggrunden var en stor dækning af problematikken i Dagbladet Politiken samt LEVs egen kortlægning af denne type store nybyggerier, som vi ser flere af i de senere år.

Du sendte mig i februar et svarbrev, hvori du blandt andet mener at kunne konstatere, at der ikke er en stigende tendens til institutionsbyggeri for mennesker med handicap. Du skriver blandt andet, at omfanget af store byggerier er stort set uændret siden 2006, hvilket du baserer på en opgørelse fra Ministeriet for By, bolig og landdistrikter. Det fremgår imidlertid tydeligt af opgørelsen, at tallene både omfatter plejeboliger til mennesker med handicap og til såkaldt svage ældre. Dermed er talmaterialet reelt ubrugeligt til at vurdere udviklingen i forhold til boliger til mennesker med udviklingshæmning eller andre handicap. Desuden omfatter opgørelsen alene perioden 2006–2013, hvilket er en alt for kort periode til at vurdere udviklingen.

Det forbløffer mig, at disse åbenlyse svagheder ved talmaterialet ikke fører til større forsigtighed i din og Carsten Hansens vurderinger af udviklingen. Det ryster mig oprigtigt, at du og Carsten Hansen ikke anser et uændret niveau i antallet af nye store institutionslignende boligbyggerier til mennesker med handicap for at være problematisk – både af principielle handicappolitiske årsager, og på grund af det konkrete hensyn til de mennesker, som skal bo i disse byggerier resten af deres tilværelse. Et uændret niveau af store nybyggerier betyder jo, at Danmark fortsætter (eller måske ligefrem intensiverer) institutionsvejen – i lodret strid med både årtiers dansk handicappolitik og med Danmarks internationale konventionsforpligtelser. Store boenheder har en tendens til at udvikle sig i retning af arbejdsplads for personalet snarere end et hjem for beboerne. Og intet tyder på, at denne effekt bliver væsentligt afbødet af, at man opdeler matriklen i lidt mindre enheder.

Jeg har forstået, at du og dit ministerium er meget optaget af, at fremtidens socialpolitik (og vel også handicappolitik) skal hvile på solid viden om, hvad der virker.

Protector:
Hendes Majestæt
Dronning Margrethe

Det er svært at være uenig i. I det lys er det meget overraskende, at forskningsbaseret viden om store institutioner og deres generelle uegnethed som livslang menneskebolig (fx fra Norge) tilsyneladende ikke har megen interesse hos dig og dine embedsmænd. På mig virker det ekstremt ensidigt, visionsløst og kortsigtet, at du som handicapkoordinerende minister tilsyneladende primært baserer din stillingtagen til dette fundamentale spørgsmål på KL og kommunernes udokumenterede fornemmelser for de såkaldte stordriftsfordele.

Siden min henvendelse til Folketingets handicapordfører har Europarådets menneskerettighedskommissær, Nils Muižnieks, i skarpe vendinger kritiseret, at Danmark fortsætter af institutionsvejen. I hans rapport om Danmark fra den 24. marts i år skriver han blandt andet: "Denne tilgang [nye store institutioner, red.] fremmer ikke uafhængighed og inklusion for mennesker med handicap, en ret som er garanteret i FN's Handicapkonvention." (side 3, egen oversættelse). Menneskerettighedskommissæren opfordrer på denne baggrund Danmark til at udforme retningslinjer for kommunernes boligbyggerier til mennesker med handicap, der er i tråd med FN's handicapkonvention. Denne opfordring bakker jeg op – med den tilføjelse, at retningslinjerne nødvendigvis må være bindende.

Jeg opfordrer dig til at tage stilling til, om du vil være historisk medansvarlig for, at der – trods gentagne opfordringer og realistiske handlemuligheder – ikke sættes en stopper for denne udvikling.

Vedhæftet er til orientering en artikel fra LEV Bladet, der kommenterer yderligere på sagen.

Med venlig hilsen

Syster Kristensen
Landsformand